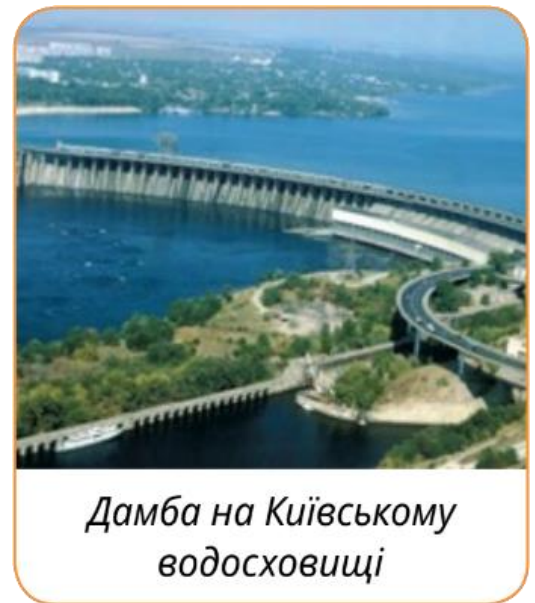

Стихійними лихами називають явища природи великої руйнівної сили. Вони призводять до порушення нормального життя, а іноді й до загибелі людей. До них належать землетруси, повені, виверження вулканів, зсуви, снігові лавини тощо.

Вберегтися від стихійних лих допомагає вивчення причин їх виникнення та особливостей перебігу. Знаючи це, можна їх передбачати. Своєчасний і точний прогноз небезпечних природних явищ є найважливішою передумовою ефективного захисту від них.

Захист від природних небезпек може бути активним і пасивним. **Активний захист** спрямований на попередження можливих небезпек. Це, наприклад, будівництво інженерно-технічних споруд, як-от дамби, яка захищає від повеней. Або реконструкція природних об'єктів, приміром, висаджування в горах молодих дерев замість вирубаних, яке зменшує ризик зсувів ґрунту.

Дамба на Київському водосховищі

Натомість **пасивний захист** — це дії, які виконують, коли природна небезпека вже виникла. До таких заходів належать використання укриттів, гасіння пожеж, евакуація тощо. У більшості випадків пасивний захист поєднується з активним.

Органи центральної і місцевої влади повинні робити все можливе для попередження надзвичайних ситуацій природного походження. Вони зобов'язані заздалегідь створювати умови для збереження життя та здоров'я людей у разі виникнення стихійного лиха. У кожному населеному пункті повинні бути облаштовані сховища — спеціальні місця для перебування людей під час небезпеки. При розробці проєктів будівель необхідно враховувати всі чинники, щоб споруди були стійкими до землетрусу. Держава повинна інформувати людей про ризики виникнення стихійних лих.